

Møte torsdag den 26. april kl. 20.45

President: G u n n a r S k a u g

D a g s o r d e n (nr.33):

1. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om garantistillelse fra Statoil ASA ved emisjon og salg av statens aksjer (Innst. O. nr. 69 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 47 (2000-2001))
2. Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endringer i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet (forvalterordning for statens direkte økonomiske engasjement) (Innst. O. nr. 70 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 48 (2000-2001))
3. Innstilling frå næringskomiteen om lov om endring i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske mv. (spesielle kvoteordninger) (Innst. O. nr. 73 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 39 (2000-2001))
4. Referat

S a k n r . 1

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om garantistillelse fra Statoil ASA ved emisjon og salg av statens aksjer (Innst. O. nr. 69 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 47 (2000-2001))

Hallgeir H. Langeland (SV): Dette er egentleg berre ei stemmeforklaring. Senterpartiet og SV vil følgja opp sine standpunkt frå førre runden i Stortinget og kjem altså til å stemma mot innstillinga.

Presidenten: Presidenten takker for opplysningen, og den er også gjengitt i innstillingen.

Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1.
(Votering, se side 444)

S a k n r . 2

Innstilling fra energi- og miljøkomiteen om lov om endringer i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet (forvalterordning for statens direkte økonomiske engasjement) (Innst. O. nr. 70 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 48 (2000-2001))

Presidenten: Ingen har bedt om ordet.
(Votering, se side 444)

S a k n r . 3

Innstilling frå næringskomiteen om lov om endring i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske mv. (spesielle kvoteordninger) (Innst. O. nr. 73 (2000-2001), jf. Ot.prp. nr. 39 (2000-2001))

Presidenten: Etter ønske fra næringskomiteen vil presidenten foreslå at debatten blir begrenset til 1 time og 15 minutter, og at taletiden blir fordelt slik:

Arbeiderpartiet 25 minutter, Kristelig Folkeparti 10 minutter, Høyre 10 minutter, Fremskrittspartiet 5 minutter, Senterpartiet 5 minutter, Sosialistisk Venstreparti 5 minutter, Venstre 5 minutter, Tverrpolitisk Folkevalgte 5 minutter og en av de uavhengige representantene 5 minutter.

Videre vil presidenten foreslå at det gis anledning til replikkordskifte på inntil tre replikker med svar etter innlegg fra medlemmer av Regjeringen.

Videre blir det foreslått at de som måtte tegne seg på talerlisten utover den fordelte taletid, får en taletid på inntil 3 minutter.

– Det anses vedtatt.

Rita Tveiten (A) (ordfører for saka): Stortinget handsamar i dag endring i saltvassfiskeova § 5, om spesielle kvoteordningar.

Det er grunn til å merka seg at denne lovendringa i seg sjølv ikkje inneber at det vert sett i verk spesielle kvoteordningar for fartøy under 28 meter, men at det må utarbeidast eigne føresegner på bakgrunn av framlegg som har vore ute til vanleg høyring. Det er vidare grunn til å understreka at det er den einskilde fartøyeigar som sjølv avgjer om han eller ho ynskjer å gjera seg nytte av dei ulike kvoteordningane. Dei spesielle kvoteordningane har som mål å tilpassa fangstkapasiteten til ressursgrunnlaget.

Fleirtalet i komiteen er samd i at kystfisket er svært differensiert, og at det difor må leggjast til rette for ei rekkje kvoteordningar, og at ei ordning med ein type einingskvotar er ei av dei som kan vera aktuelle.

I den samanhengen kan det vera på sin plass å minna om at Stortinget sjølv har bede om ei slik sak i samband med handsaminga av endringar i saltvassfiskeova, einingskvoteordninga, i mai 1999. Der heiter det at:

«Stortinget ber Regjeringa greia ut om einingskvoteordninga kan gjerast gjeldande for fartøy under 28 m. Stortinget føreset at Regjeringa kjem tilbake med denne vurderinga i budsjettet for år 2000, slik at dette eventuelt kan gjennomførast frå 1. januar 2000.»

Stortinget fekk ei slik utgreiing i samband med budsjettframlegget for 2000, der det vart gjort greie for at einingskvoteordninga etter mønster frå trål- og ringnotflåten ikkje utan vidare eigna seg for fartøy under 28 meter.

Næringskomiteen har òg ved dette høvet funne grunn til å understreka at fiskeressursane tilhøyrer det norske folket i fellesskap. Det er difor ingen enkeltpersonar eller selskap som kan gjevast evigvarande eksklusive rettar til vederlagsfritt å hausta av og tena på desse ressursane, medan andre vert stengde ute frå å ta del i fisket.

Lat det vera heilt klart at me ynskjer ein variert kystflåtestruktur, og at det skal leggjast til rette for at dei beste sidene ved dagens struktur vert tekne i vare. Det gjeld både ei god geografisk spreieing av båtane og at me ynskjer ulike fartøygrupper av ulik storleik.

Det må leggjast til rette for ordningar som sikrar ei langsiktig og kostnadseffektiv utnytting av alle fiskeresursane, og som medverkar til å auka verdiskapinga og lønsemda i næringa. Vidare er det viktig at fisket skal føregå på ein miljømessig og energiøkonomisk gunstig måte. I auka grad vil det verta eit krav om at heile råstoffet skal nyttast på ein optimal måte.

Vår oppgåve er å laga fleksible ordningar som kan føra til at me har lønsame og sikre heilårige arbeidsplassar, som igjen fører med seg at folk både vil bu og arbeida på kysten. Det er eigentleg dette som er sjølve hovudpoenget. I eit slikt perspektiv meiner fleirtalet at ein lokal-eigd kystfiskeflåte og ein differensiert struktur er svært viktige element.

Fleirtalet understrekar at det skal leggjast til rette for ei god geografisk fordeling også av eigarskapen og kvoterettane, slik at dei ordningane me endar opp med, er med på å styrkja berekraftige fiskerimiljø langs heile kysten.

For å ta vare på dei beste sidene av dagens struktur må me fokusera på dei ulike ordningane som kan takast i bruk for å få dette til. Det kan vera kvotebyte, kvoteleige, kvoteringar, kvotebank og bufferkvotar, eller det kan vera ei form for einingskvotar.

Fleirtalet ser ingen grunn til å setja ei nedre grense når det gjeld båtlengd for å kunna ta del i dei spesielle kvoteordningane, ettersom kvar kommune og region naturleg nok har innslag av ulike fartøygrupper som kvar på sin måte er med på å laga ein heilskap. Då er det naturleg at dei kan samarbeida innan dei same ordningane.

I kystfisket som innan andre virkeområde vil ordet samarbeid verta meir og meir viktig. Korleis kan ein få mest mogeleg ut av sitt eige kvotegrunnlag ved å samarbeida fornuftig med andre likeverdige partar? Både lokalt og regionalt må det kunna gå an for ulike aktørar å samarbeida på ein slik måte at både fangstmønster og -metodar skaper eit resultat som tek vare på heile råstoffet på ein best mogeleg måte, og at fisket går føre seg på ein energiøkonomisk fornuftig måte.

Som tidlegare nemnt vil dette vera omsyn som kjem til å verta meir og meir sentrale, og det er mykje å oppnå for dei som tek dette innover seg fyrst.

Eg finn grunn til å seia ifrå om at einingskvoteordninga ikkje er det same som omsettelege kvotar, og at utviklinga med ulik pris på fartøy med og utan kvote nok har ein meir samansett historikk enn innføring av ordninga med einingskvotar.

Fordeling av verdien knytt til dei ulike båtane som samarbeidar, vert når alt kjem til alt, opp til fiskarane som tek del i dette samarbeidet.

Jon Lilletun (KrF): Dagens regelverk har som utgangspunkt at kvotar er fordelte med utgangspunkt i dei fartøya som skal delta i fisket. Unnataket frå denne regelen er den konsesjonspliktige trål- og ringnotflåten og fartøy over 28 meter som fiskar med konvensjonelle reiskap med adgangsavgrensing. Dette er heimla i § 5a i saltvassfiskeklova.

For denne gruppa av båtar kan kvotane fordelast ulikt mellom båtane ved at det vert fordelt fleire kvoteiningar enn det er båtar. Denne ordninga har medverka til at talet på båtar som deltek i fisket, har gått ned, medan dei båtane som er igjen, har større kvotar, meir effektiv drift og betre lønsemd. I det minste er det dette vi ynskte med å innføre einingskvotar. Men i den proposisjonen Regjeringa har lagt fram, er ikkje einingskvoteordninga evaluert, og det er ikkje dokumentert om resultatata av einingskvoteordninga har vorte slik vi ynskte. Eit anna mål med å innføre einingskvotar har vore å redusere overkapasiteten i flåten. Når båtar vert tekne ut av fisket, vil det redusere kapasiteten, men dersom te gamle båtar vert erstatta av ein ny som er langt meir effektiv, har langt større kapasitet, og som krev avkasting på ei stor investering, er det langt frå sikkert at presset for å få tildelt størst mogleg kvote er mindre enn før.

Den lovendringa som eit fleirtal i dag ser ut til å ville stemme for, inneber ikkje at einingskvotar vert innførte, men at Regjeringa vert gjeven heimel til å innføre dette gjennom forskrift.

Frå Kristeleg Folkeparti si side har vi tidlegare peika på at einingskvotar burde vurderast for fartøy mellom 21 og 28 meter. Forslaget Regjeringa sende ut på høyring, hadde ei slik nedre grense, men forslaget til lovtekst som Regjeringa har lagt fram for Stortinget, har ikkje ei slik minstegrense. Det finn vi noko underleg, og vi finn det uheldig. Det er ein stor skilnad mellom å opne for einingskvotar for båtar ned til 21 meter, slik lovforslaget som vart sendt ut på høyring, tok til orde for, og å opne for einingskvotar utan omsyn til fartøyets storleik.

I og med at det som ser ut til å verte vedteke, er å gje Regjeringa heimel til å innføre einingskvotar, kan forslaget verke ufarleg. Det er jo opp til Regjeringa å setje grenser seinare. For Kristeleg Folkeparti er ikkje det tilstrekkeleg garanti for at viktige omsyn vil verte lagde vekt på.

Frå Kristeleg Folkeparti si side har vi lagt stor vekt på at tre av fylka har gått mot innføring av einingskvotar, og at to fylke ber om at den ordninga med einingskvotar vi har i dag, vert evaluert. Vi legg òg vekt på at Kystfiskarlaget går mot einingskvotar. I tillegg har vi merka oss at det internt i Fiskarlaget er til dels stor usemje om den utsegna Fiskarlaget har gjeve til høyringsforslaget, og at mykje tyder på at det på landsmøtet til Fiskarlaget vil verte debatt om Fiskarlaget sin ståstad med omsyn til einingskvotar.

Frå Kristeleg Folkeparti si side ser vi at einingskvotar kan medverke til å redusere overkapasitet i flåten, og at dei fartøya som vert igjen, kan få større fangstrettar. Men vi fryktar at einingskvotar fort kan utløyse bygging av nye båtar tett oppunder grensa for fartøygruppa. Vi er redde for ei auka kapitalisering av næringa. Vi er redde for ei utvikling der auka krav til kapitalavkasting kan føre til eit auka press for større kvotar. Med auka krav til avkasting på kapitalen og meir effektive båtar med større kapasitet er det lite hjelp i om det er færre båtar som tek del i fisket.

Vi har òg i denne samanhengen merka oss at Kystfiskerlaget i si utsegn har framheva at «innføring av enhetskvoter vil stort sett ha samme effekt som å innføre et system med omsettlige kvoter», og at det «vil med et slikt system bli lagt til rette for en strukturrasjonalisering gjennom økt kapitaliseringsgrad snarere enn kapasitetstilpasning».

Kristeleg Folkeparti ynskjer ikkje å innføre omsettelege kvotar – det har vi òg programfesta – og det er ikkje direkte det forslaget går ut på, men konsekvensen kan verte det.

Frå Kristeleg Folkeparti si side ynskjer vi altså å få klarlagt kva som er dei mest sannsynlege konsekvensane av å innføre einingskvotar òg for båtar under 28 meter. Difor ynskjer vi ei evaluering av den gjeldande ordninga med einingskvotar for den konsesjonspliktige trål- og ringnotflåten og for båtar over 28 meter som fiskar med konvensjonelle reiskapar med adgangsavgrensing. Ei slik evaluering vil gje eit betre grunnlag for å vurdere om einingskvotar er eit eigna verkemiddel òg for mindre båtar.

Frå Kristeleg Folkeparti si side vil vi òg understreke at kystflåten i dag har ei sterk lokal forankring. Ei restrukturering av kystflåten der ein del fartøy vert tekne ut og fangstrettane samla på færre fartøy, kan føre til at båtar som har vore ein viktig del av grunnlaget for eit fiskemottak, forsvinn ut. Dei båtane som overtek fangstrettane, kan vere tilhøyrande andre stader. Slik kan ein miste noko av grunnlaget òg for arbeidsplassar på land. Vi har ikkje grunnlag for å slå fast at dette vil skje, men dersom vi skal opne for einingskvotar for mindre fartøy, må vi vite at det ikkje er det som vil verte konsekvensen.

Eg kan slutte meg til svært mykje av det som saksordførar Rita Tveiten sa i sitt innlegg, som hadde ein annan konklusjon. Det fortel at det ikkje berre er svart og kvitt i denne saka. Men det er ei næring med svært mange fullmakter, svært mange heimlar som er gjevne til departementet. Og det har ingen ting med noverande fiskeriminister å gjere at vi er skeptiske til at så mykje er heimelsoverført til eit departement. Det vil seie at ein ikkje heile tida i så stor grad kan sjå alle konsekvensar av dei eventuelle forskrifter og heimlar som vil verte tekne i bruk.

Samla sett vil Kristeleg Folkeparti gå mot denne endringa og be om at ein i staden får ei evaluering av ordninga ein har hatt til no, før ein kjem tilbake.

Presidenten: Presidenten vil bare spørre representanten Lilletun om han akter å ta opp det forslaget som er bebudet i innstillingen, eller om han vil overlate det til komitelederen.

Jon Lilletun (KrF): Det aktar representanten Lilletun å gjere, og takkar for påminninga!

Presidenten: Representanten Lilletun har dermed tatt opp det forslaget fra Kristelig Folkeparti og Senterpartiet som er inntatt i innstillingen.

Ivar Kristiansen (H): Norsk fiskerinæring er organisert som en meget gjennomregulert næring. Den er styrt

og regulert nærmest ned til den minste detalj. Derfor finner vi også i dagens innstilling gjengitt begrepet parafrabåt.

Om dagens ressursituasjon er et symbol på den styringsdyktighet og den regulering som denne næringen er utstyrt med, kan neppe styringsformen fremstå som noe mønster til etterfølgelse for noen annen næring. Fordi næringen så til de grader er gjennomregulert, er det et paradoks at fangsten på villfisk over flere år har vært så omfattende og flåtekapasiteten så stor at vi i dag må erkjenne at flere bestander er utenfor forsvarlig sikre grenser. Sild og nordsjømakrell er eksempel på fiskeslag som har vært utsatt for uvettig høsting.

Når det gjelder den norsk-arktiske torskestammen, får vi signaler fra forskerhold om at bestanden er nede på et nivå som minner svært mye om torskekrisen vi hadde her i landet for rundt ti år siden. På en dag som denne må det i Stortinget kunne stilles spørsmål om hvordan vi har forvaltet ressursituasjonen i våre hjemlige fiskefarvann. Etter Høyres oppfatning har vi fått atskillig dokumentasjon på at en bedre og mer forsiktig beskatning av ressursene ville skapt bedre lønnsomhet i næringen i dag, samtidig som bestandene ville ha vært i en langt mer robust tilstand. Alt i alt bør vi vel i dag også slå fast at forskerne opp gjennom årene har hatt mer rett i sine bestandsanslag enn fiskernes interesseorganisasjoner og politikere som har bøyd unna for disse. Det er i dagens bilde mager trøst for oss at andre land ikke fremstår som noe bedre ressursforvaltere enn oss. Dette understreker i dagens debatt behovet for ytterligere internasjonalt samarbeid om bestandsforskning og kvotepolitikk.

Dagens spørsmål om innføring av enhetskvoteordning også for kystflåten er etter Høyres oppfatning en viktig del av denne debatten. Vi har sørget for å utstyre oss med en meget volumorientert fiskeripolitikk i Norge, hvor hovedsakelig manglende markedstilknytning og lovverk sørger for at forbindelsene mellom fangst og foredlingsledd ikke er de beste. Vi får på langt nær ut den verdiskapingen fra næringen i dag som grunnlaget skulle tilsi. I en slik situasjon blir selvfølgelig presset og oppmerksomheten i stor grad rettet mot fangstleddet, et fangstledd som fremstår som overdimensjonert og som tidvis sliter med manglende lønnsomhet. Derfor er det behov for nye løsninger og en annen fiskeripolitikk i Norge. Bare for å ha understreket det i debatten: Høyre er også imot fritt omsettelige kvoter.

Fra Høyres side gleder vi oss selvfølgelig over at flertallet i dag sier ja til endringer i saltvannsfiskekloven § 5 a, og at ordningen også gjøres gjeldende for fartøy under 28 meter, fordi det er høyst nødvendig å gjennomføre tiltak som kan bidra til å få ned volumet i fangstleddet. Den store overkapasiteten vi har i fangstleddet, er kanskje den største trusselen vi har overfor våre fiskeressurser. Presset er enormt, både økonomisk og politisk. Enhetskvoteordningen bør og må bidra til en redusert fangstkapasitet. Den åpner samtidig for økt lønnsomhet i fangstnæringen. Jeg er iallfall ikke av dem som frykter manglende fangstkapasitet den dagen de fangstbare artene er gjenoppbygd. Derfor er det en merkelig og uforståelig holdning som

mindretallet, Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, representerer når de går imot dagens reform. Argumentasjonen om at dette rammer de små fartøyer og fartøygrupper i ytterdistriktene kan ikke belegges og kan iallfall ikke brukes som noe argument i denne debatten, som like mye handler om ressursituasjon og overkapasitet. De geografiske områdene som disse partiene henviser til, er allerede hardt rammet av helt andre grunner som det kunne ha vært fristende å utfordre de nevnte partiene på, noe tid og anledning dessverre ikke tillater i dag.

Øystein Hedstrøm (Frp): Fremskrittspartiet inngår i det flertallet, bestående av alle utenom Kristelig Folkeparti og Senterpartiet, som mener at det må legges til rette for ordninger som sikrer en bærekraftig og kostnadseffektiv utnyttelse av alle fiskeriressursene som norske fiskere har tilgang til, for å øke verdiskapingen og lønnsomheten i næringen.

Ordningsen med enhetskvoter har som formål å bidra til en tilpasning av fiskeflåten til ressursgrunnlaget og dermed gi et bedre driftsgrunnlag for det enkelte fartøy. Det som foreslås i proposisjonen om å endre bestemmelsen om spesielle kvoteordninger, vil gi økt fleksibilitet og dermed større mulighet for bedre lønnsomhet.

Da Stortinget behandlet ordningen med enhetskvoter for ca. to år siden, gikk vi inn for å utvide ordningen til å omfatte fartøyer helt ned til 15 meter. Hvis man virkelig hadde ment noe med kapasitetstilpasninger for å redusere overkapasiteten i fisket, ville man ha fulgt Fremskrittspartiets forslag om dette. For kystfiskeflåten ville det ha vært et viktig bidrag.

Det er positivt at det finnes mange aktører av varierende størrelse i norsk fiskerinæring, ikke minst er det positivt at mange kan bli eiere eller medeiere av fiskefartøyer. Det må derfor legges til rette for at også nye generasjoner gis anledning til å bli fartøyeiere. I kystfiskeflåten er etableringsstørrelsen lav. Rekrutteringsmulighetene er derfor gode og selveierskapet utbredt. Kystflåten er imidlertid preget av overkapasitet, lav lønnsomhet og manglende tilgang på kapital. For å styrke kystfisket som selvstendig levevei og som kombinasjonsnæring bør enhetskvoter også innføres for alle regulerte fiskerier i kystfisket.

Fremskrittspartiet mener at en innføring av enhetskvoter for store deler av kystflåten vil redusere overkapasiteten og bedre lønnsomheten. En annen sak er at med enhetskvoter kan den enkelte fartøyeier selv vurdere om det er lønnsomt å investere i en enhetskvote eller gå sammen med en annen kvoteeier for i fellesskap å drive mer rasjonelt.

For oss er det også viktig at det ikke er et direktorat eller departement som tar avgjørelse om investering og utskifting av fartøy. Ved en utvidelse av ordningen åpnes det i tillegg mulighet for forenklinger og færre reguleringer. Det kan legges til rette for en reduksjon av forvaltning, byråkrati og administrasjon av fiskeriene.

Helt avslutningsvis: En utvidelse av enhetskvoteordningen vil sette lønnsomhet og valgfrihet i fokus. Dagens innstilling er et steg i riktig retning, selv om det er langt frem til optimale løsninger, slik vi ser det.

Morten Lund (Sp) (komiteens leder): Senterpartiet var med i det flertall som bad om at en enhetskvoteordning for båter under 28 meter ble utredet. Vi har med det ikke gitt forhåndsstøtte til å innføre en slik ordning, og den framlagte utredning har ikke overbevist oss. Det er synd at utredningen ikke angir konkret hvordan en enhetskvoteordning vil bli utformet, og hvilke virkninger den vil ha av betydning for distrikts- og fiskeripolitikken. Jeg synes det er beklagelig at flertallet vil gi fullmakt til å innføre en ordning som er så vidt omstridt, som Stortinget får vite så lite om, og som i tillegg avviker mye fra det den offentlige høringen handlet om.

Jeg synes vi får for mange viktige saker fra denne regjeringen med tynt faggrunnlag. Jeg vil bare minne om at fiskeriministeren tidligere har invitert til vedtak om auksjoner på oppdrettskonsesjoner, med like spinkel utredning og informasjon til Stortinget. Den saken ble avvist. Næringsministerens framlegg om et halvstatlig investeringsfond før jul var lite konkret og måtte sendes tilbake for utredning. Forslaget som vi nå har fått om vederlag for nye oppdrettskonsesjoner, overlater det meste til fantasien og til rykter om hva statsråden kan mene om antall millioner som staten skal innkassere. Jeg liker ikke invitasjoner til slike vidåpne fullmakter.

De instanser som har blitt invitert til å uttale seg om denne saken, har uttalt seg på et grunnlag som i realiteten ikke er det samme som det vi behandler i dag. Høringsnotatet dreide seg om båter mellom 21 og 28 meter, mens Stortinget er bedt om å ta stilling til å innføre enhetskvoteordningen for hele kystflåten. Flere av høringsuttalelsene ville sett annerledes ut om de hadde handlet om den fullmakten som nå er lagt på vårt bord.

Likevel var flere av høringsinstansene negative til å innføre ordningen for båter mellom 21 og 28 meter, ikke minst de høringsinstanser som ivaretar interessene til den minste flåten, samt fylkeskommunene i Nord-Norge. Flere av dem som har uttalt seg, mener at en utvidelse av ordningen med enhetskvoter bør skrinlegges inntil de etablerte ordningene er evaluert. Senterpartiet deler et slikt syn. Det er et dramatisk skritt å innføre enhetskvoter i hele kystflåten uten at en på forhånd i det minste har forsøkt å kartlegge uheldige konsekvenser av den ordningen en allerede har for fartøyer over 28 meter. Økt eierkonsentrasjon og økt fangstkapasitet var ikke målsettingen da saken ble behandlet i Stortinget. Om det har blitt tilfellet, må Stortinget få vite om det nå.

Derfor har vi fremmet et forslag om at en evaluering må gjennomføres før ordningen utvides. Jeg synes det vil være merkelig hvis det har så stor hast med å innføre enhetskvoter for kystflåten at man ikke tar seg tid til å se så pass på erfaringene. Er man redd for at motforestillingene mot ordningen kommer til å øke? Eller er det så viktig å komme nesten i mål med en slik ordning med omsettbare kvoter, for også på det området å bli EU-lik?

Skepsisen som er uttrykt, handler bl.a. om at sammenlåing av kvoter kan føre til at fiskerettigheter forsvinner ut av enkelte områder. Særlig i forhold til Finnmark kan dette bli et problem. Dersom ordningen fører til omfattende nybygging av kostbare båter like under de ulike

maksimalgrensene, vil mange små fiskemottak etter hvert kunne miste de faste leverandørene. Mange mindre fiskevær som er avhengig av den stedbundne kystflåten, vil få vanskeligheter med sysselsetting og bosetting.

Med de antydde fire lengdegruppene under 28 meter kan vi etter en tid få fire båttypen like under lengdegrensene. Nybyggene vil bli dyre å realisere, og kravet til stor omsetning og dermed økte kvoter vil bli sterkt. En slik flåte vil måtte få enda større problemer ved framtidig svikt i råstofftilgangen. Det samme vil gjelde de mottak og samfunn som er tilpasset en slik mer ensidig flåtestruktur.

Det er behov for tiltak for en reell reduksjon av fangstkapasiteten også i kystfiskeflåten. Likeså trengs en modernisering av flåten. Senterpartiet vil arbeide for en viss styrking av kystflåten gjennom en endring av kvotefordelingen på bekostning av havfiskeflåten. Slik kan behovet for nedbygging reduseres. Den beste måten å styrke kystfiskeflåten på, er å forvalte bestandene slik at kvotene på noe sikt kan økes. Spesielt med tanke på å redusere uttaket av småfisk er prioritering av kystfisket viktig.

Senterpartiet vil forsterke ordningen med kondemneringstilskudd over statsbudsjettet. Jeg mener denne ordningen kan kombineres med et strukturfond finansiert ved en omsetningsavgift. Dette fondet kan kjøpe opp fangstkvoter som ikke skal videreselges.

La meg samtidig understreke fornyelsesbehovet ut fra et arbeidsmiljø- og sikkerhetshensyn som er viktig for å sikre rekrutteringen til fiskeryrket. Men også med tanke på å slippe unge inn i fiskeryrket, om bord på egne båter, er det viktig at fornyelsen mot moderne og effektive båter ikke skjer for fort, slik at de båtene de skal ta over, blir for kostbare.

Olav Gunnar Ballo (SV): Det er grunn til å framheve den tverrpolitiske enigheten vi i utgangspunktet har når det gjelder målsettingen for norsk fiskeripolitikk. Den enigheten innbefatter bl.a. at fiskerinæringen skal bidra til å opprettholde og styrke bosettingen i kystdistriktene, den innebærer at vi skal ha en bærekraftig forvaltning av fiskeressursene ved å høste av et overskudd i havet, og den innebærer at kystflåten skal være en bærebjelke i fiskerinæringen både av hensyn til bosettingen på kysten og for å sikre en forsvarlig ressursforvaltning.

Med det som bakgrunn er SV skeptisk til å innføre en enhetskvoteordning for kystflåten på det nåværende tidspunkt. Vi vil legge vekt på uttalelser fra bl.a. de tre nordnorske fylkeskommunene, fra Lofotrådet og fra Norges Kystfiskerlag, som alle går imot en slik endring. Det er en begrunnet frykt for negative konsekvenser i form av tapte fiskerettigheter i mange regioner, ikke minst i Nord-Norge.

De distriktpolitiske konsekvensene av enhetskvotene synes ikke å være godt nok belyst i framlegget til lovendring. Derfor støtter SV forslaget om å utsette innføring av lovhjemmel som kan åpne for innføring av enhetskvoter i kystflåten til den eksisterende enhetskvoteordning for havfiskeflåten er evaluert.

Det bør også foretas en nærmere vurdering av regionalpolitiske og miljøpolitiske konsekvenser av en enhetskvoteordning for kystflåten.

Det man ser i dag når det gjelder situasjonen i havet, er svært dramatisk. Derfor må det være desto viktigere ikke å gjennomføre tiltak som kan være med på å forverre den. Ut fra opplysninger jeg har mottatt fra Naturvernforbundet i Finnmark, er situasjonen for torsken i Barentshavet nå svært alvorlig. Gytebestanden er nede på et lavmål og er anslått til å være på omkring 285 000 tonn. Det er omkring det halve av det det minst bør være for å være innenfor sikre biologiske rammer.

Det aller siste forskningstoktet i Lofoten viser at 80 pst. av gytebestanden består av torsk som gyter for første gang. Totalbestanden av torsk tre år og eldre er beregnet å være på 1,3 mill. tonn, og det er langt under gjennomsnittet for årene etter 1950. I dag fins det nesten ikke eldre torsk i havet enn seks år. Den som var eldre enn det, er i all hovedsak oppfisket. Årsklassestyrken på torsk fra 1995-2000 er også svært bekymringsfull. For første gang i historien har vi dermed ikke en eneste sterk årsklasse av torsk igjen i Barentshavet.

Vi har registrert at statsministeren for ikke lenge siden var i Finnmark, der man hadde et opprør ikke minst også knyttet til forvaltning av fiskeressursene. Statsministeren har også vært i Tromsø. I forbindelse med at denne saken omkring enhetskvoter drøftes i dag, vil jeg gjerne spørre fiskeriministeren om det vil være aktuelt å se på en reforhandling når det gjelder torskefisket i Barentshavet, slik at kvotene ikke overstiger 263 000 tonn.

Leif Helge Kongshaug (V): Fiskerinæringen har vært, er og vil være en bærebjelke i vårt velferdssamfunn. Næringen har stor betydning for verdiskaping og utvikling av landet generelt og distriktene spesielt. Venstre vil framheve at en sterk og lokalt eid fiskeflåte er den beste garanti for levende kystmiljøer og en viktig forutsetning for å opprettholde hovedmønsteret i bosettingen langs kysten.

Fordelingen mellom kystflåte og havgående fartøy må bidra både til å opprettholde bosetting og legge til rette for økonomisk rasjonell drift og en økologisk forsvarlig ressursforvaltning langs kysten. Skal dette oppnås, er det viktig at fiskeflåten fornyes, og at det skjer rekruttering til fiskerinæringen. Vi går inn i en tid med mangel på arbeidende hender, og i en slik situasjon er dette store utfordringer.

Innledningsvis vil jeg også tydeliggjøre at Venstre er sterkt imot at en tukler med historiske og nedfelte prinsipper i norsk fiskerinæring, deriblant regionalisering av ressurs, herunder også fiskekvoter. Fiskeressursene er begrenset. Fangstkapasiteten er for stor i alle deler av flåten. Dette medfører at en ikke får til en helårig lønnsom drift som gjør at en er i stand til nettopp å fornye flåten og tilby attraktive arbeidsplasser.

Derfor er Venstre opptatt av og er en del av flertallet som mener at det må gis lovhjemmel, slik at det kan etableres strukturordninger også i kystfiskeflåten som gjør det mulig å fiske kvotene med et færre antall fartøy eller

med mindre fartøy enn dem som deltar i de aktuelle fiske-riene i dag. Derfor er det viktig at det blir gitt muligheter for nærmere vurderinger av ulike kapasitetsreducerende tiltak også i kystfiskeflåten. Med dagens flertallsmerknad og forslag åpnes det for det. Men det innebærer ikke at enhetskvoteordningen slik vi kjenner den fra havfiskeflåten, automatisk skal anvendes. Den kan være anvendelig f.eks. for gruppen 21–28 meter, men uansett tiltak skal dette ut på høring og grundig behandling, der næringen blir hørt før noe settes i verk. Landsstyret i Norges Fiskarlag er enig med flertallet.

Ressursfordelingsutvalget, som nylig har avgitt innstilling, er også enig i at det legges til rette for innføring av former for kvoteordninger som gir struktureffekt i kystflåten. Her foreslås at kystflåten deles opp i grupper, og høvelige strukturtiltak tilpasset båtstørrelser og driftsmønster blir vurdert.

Driftsmønsteret i kystflåten er komplekst og sammensatt, med ulike driftskombinasjoner. Flere fiskerier er heller ikke adgangsregulert, kvotene er ikke på garantert fartøynivå, men det er maksimalkvoter. Derfor er jeg sterkt uenig i nødvendigheten av og forstår ikke hensikten med mindretallets forslag om en evaluering av gjeldende ordning med enhetskvoter før en åpner for en hjemmel som gir anledning til å innføre spesielle kvoteordninger også for fartøyer under 28 meter.

Fra Venstres ståsted synes det galt med nye utsettelse og evalueringer. Det haster med å komme i gang med tiltak som øker lønnsomheten og fører til en kostnadseffektiv utnyttning av fiskeressursene. Det haster også med å få tilpasset fartøy slik at en kan utnytte hele råstoffet på en optimal måte. Jeg tenker her på det store potensialet som ligger i utnyttelse av biprodukt.

Til slutt vil jeg presisere at fiskerinæringen er sammensatt, gjennomregulert og ofte vanskelig å sette seg inn i. Jeg er enig med Johannes Nakken, som er leder av Ressursfordelingsutvalget og tidligere statssekretær, i at det er viktig å se helheten i deres innstilling. Samtlige medlemslag har vært representert i Fiskarlagets ressursfordelingsutvalg. Det betyr at representanter for fangstleddet i norsk fiskerinæring står samlet bak innstillingen. Det synes jeg burde være et viktig signal til mindretallet i denne saken.

Venstre er glad for det solide flertallet i saken. Det tjener næringen totalt sett best på kort sikt, men spesielt på lang sikt.

Statsråd Otto Gregussen: Jeg vil først si at det er positivt at komiteens flertall har sluttet seg til Regjeringens forslag om å endre saltvannsfiskekloven § 5a om spesielle kvoteordninger. Spesielle kvoteordninger er et virkemiddel som skal bidra til å tilpasse fiskeflåtens fangstkapasitet til tilgjengelig kvotegrunnlag.

Jeg vil understreke at kvoteordninger som blir utformet med hjemmel i § 5a, er frivillige. Det vil være opp til den enkelte båtseier om han ønsker å gå inn på slike ordninger. Gjennom spesielle kvoteordninger gis fiskerne mulighet for selv å fremme en bedre balanse mellom ressursgrunnlaget og fangstkapasiteten.

Det er nødvendig å finne en riktig balanse mellom ressursen og innsatsen som settes inn i fisket. Dette er nødvendig for at hvert enkelt fiskefartøy, stort som lite, kan få et driftsgrunnlag som sikrer lønnsomhet. Uten lønnsomme driftsenheter er det umulig å skape sikre arbeidsplasser på kysten.

Spesielle kvoteordninger må ses i sammenheng med reguleringssystemet for øvrig, slik at de ikke motvirker den strukturpolitikk som er ønskelig i forhold til kystflåten i vid forstand. Det er et mål også for kvoteordninger etter § 5a å skape et robust reguleringsopplegg – for å kunne møte både gode og dårlige tider, og for å legge til rette for en utvikling av de ulike fartøygruppene. Jeg vil også bemerke at spesielle kvoteordninger kommer i tillegg til andre tiltak som benyttes for kapasitetsnedbygging i forhold til ulike grupper, f.eks. kondemneringstilskudd.

Innenfor den foreslåtte ordlyden i § 5a vil det være mulig å etablere spesielle kvoteordninger, som enhetskvoter, kvotebytte, kvoteringer o.l. Regjeringen foreslår imidlertid ikke med dette en konkret utforming av spesielle kvoteordninger. De konkrete forslagene vil bli fremmet som forskriftsforslag av departementet senere og på det tidspunkt bli underlagt ordinær høring. Det er først når man kan vurdere et konkret forskriftsforslag, at det er grunnlag for å vurdere hvilke kapasitets- og lønnsomhetsvirkninger dette vil kunne ha, og hvilke regionalpolitiske effekter som kan oppstå. På denne bakgrunn gir det liten mening å gjennomføre en evaluering av enhetskvoteordningene for havfiskeflåten før man i det hele skal begynne arbeidet med andre kvotemodeller tilpasset kystflåten under 28 meter.

Når det imidlertid skal vurderes modeller for kvoteordninger med hjemmel i § 5a for fartøy under 28 meter, må disse være tilpasset de ulike forutsetninger som eksisterer innenfor hver gruppe. Man må se hen til at ulike fartøygrupper har ulike fortrinn i forhold til drift i ulike geografiske områder og etter ulike fiskeslag. Ulike forutsetninger med hensyn til værforhold, innsig av fisk o.l. må også ivaretas. Kvoteordninger for fartøy under 28 meter kan derfor ikke være en blåkopi av de enhetskvoteordninger som er iverksatt for havfiskeflåten. Ordningene må utformes slik at man tar vare på de beste sidene ved dagens struktur, herunder den geografiske og størrelsesmessige spredningen av kystflåten. Det blir også viktig at kvoteordningene utformes slik at den enkelte båtseier gis mulighet til å finansiere den nødvendige fornying av fartøyet, og gis mulighet til å legge opp til en drift som sikrer virksomheten over en størst mulig del av året.

Det er en grunnleggende forutsetning at fiskerimyndighetene til enhver tid har kontroll med hvilket kvantum hvert enkelt fartøy har adgang til å fiske av ulike fiskeslag. Selv om det innføres spesielle kvoteordninger for fartøy under 28 meter, vil det ikke være opp til de enkelte fartøyeiere fritt å inngå avtaler seg imellom, kvoteordninger forutsetter at det er fastsatt en forskrift som regulerer vedkommende ordning. Det vil således fortsatt være myndighetene som fordeler kvotene som faktisk skal fiskes. Denne aktuelle lovendringen endrer ikke på dette faktum.

Til slutt vil jeg kommentere det spørsmålet som var reist om situasjonen i torskebestanden. Det er riktig at det fra flere hold er gitt uttrykk for at det er grunn til bekymring. Det internasjonale råd for havforskning gjennom sin rådgivende komite har planlagt å vurdere denne bestanden. Det skal skje i løpet av mai, og vi forventer at en konkret vurdering foreligger i løpet av juni. Det vil være umulig på dette tidspunkt å konkludere med hva som eventuelt vil være en fornuftig og ansvarlig handling etter å ha fått de konklusjoner som havforskerne kan presentere.

Presidenten: Det blir replikkordskifte.

Jon Lilletun (KrF): Fiskeriministeren seier at det er lite mening i å evaluere ei ordning for så forskjellige fartøygrupper. Det kan i og for seg høyrast logisk ut, sjølv om det er ein del av det same ein vil oppnå – ein vil oppnå ei strukturendring som gjev mindre fangstkapasitet, færre båtar, som er meir tilpassa ressursgrunnlaget. Der er det likt. Det som gjer at mindretallet har fremja det forslaget, er at ganske mange høyringsinstansar, m.a. òg dei som driv i fiskerinæringa sjølve, meiner det ville vere bra å evaluere. Eg lurar på kvifor det har seg slik at statsråden meiner at departementet kan seie at det ikkje har noka mening å evaluere, når dei som driv i næringa sjølve, seier det kan ha god mening. Statsråden er heilt opplagt mykje ute og snakkar med fiskarane – sjølv prøver eg å vere noko ute – og ganske mange i dei miljøa meiner det ville vere bra å gå til ei evaluering. Difor forstå eg ikkje heilt kvifor ein er så bastant i forhold til det.

Statsråd Otto Gregussen: Det er selvsagt behov for at man på et tidspunkt vurderer erfaringene med enhetskvoteordningene i havfiskeflåten. Men blant de konklusjonene som utvilsomt kan trekkes på forhånd, er at det er svært lite av erfaringene fra disse gruppene som er særlig overførbart til kystfiskeflåten. Havfiskeflåten, i de gruppene som de finnes, er meget homogene båter. Å slå disse sammen har vært en rimelig enkel prosess i forhold til det man må forvente når det gjelder kompleksiteten i kystfiskeflåten, som har så mange flere og så vidt forskjellige båter. Jeg vil understreke at det har en ikke ubetydelig hast med å komme i gang og få etablert denne type ordninger. Det er ikke tilfredsstillende verken på kort eller lang sikt at store deler av kystfiskeflåten må tilbringe store deler av sesongen ved kai, fordi man ikke har kvotegrunnlag til en helårlig drift. Jeg oppfatter at en stor del – majoriteten – av fiskerne ønsker å få tilgang på virkemidler som gjør at man kan skaffe seg et høyere driftsgrunnlag for hvert enkelt fartøy på en lovlig og ryddig måte, og det er det vi ønsker å legge til rette for.

Morten Lund (Sp): Jeg sa litt om hva jeg reagerte på i den framstillingen som er gitt i meldingen, bl.a. det at fiskeriministeren ikke har villet si noe om erfaringene. Vi har kun fått et lite brev om utviklingen i antall båter når det gjelder havfiskeflåten. Det andre er at han ikke vil fortelle hvordan denne ordningen for kystflåten skal se

ut. Og når det nå blir sagt at dette haster så veldig, vil jeg tro at ordningen er ferdig, på samme vis som jeg tror at statsråden har bestemte oppfatninger av hvordan vederlagene for nye konsesjoner i havbruksnæringen skal bli, men han vil ikke at Stortinget skal vite det.

Jeg mener at vi burde ha fått høre om resultatet av enhetskvoteordningen i havfiskeflåten ble slik som han lovet Stortinget; han mente at det skulle bli færre båter. Jeg vil gjerne høre om det nå er tilfellet at det i en av fartøygruppene i havfiskeflåten har blitt flere båter, og om det er tilfellet som Kystfiskarlaget skriver:

«Stikk i strid med departementets uttalte målsetting med ordningen, mener vi det kan dokumenteres at det i den perioden vi har hatt enhetskvoter har skjedd en reell kapasitetsøkning i havfiskeflåten, og en overinvestering som har ført til økt ressurspress.»

Jeg mener vi skulle ha fått høre om det har skjedd en eierkonsentrasjon på grunn av den nye ordningen, om leveringsmønsteret fra båtene har endret seg, om livssituasjonen for mannskapet på båtene har endret seg ved at man er flere dager om bord på båten fordi båten må fiske mer, om det har blitt endringer i hvor i landet de reelle driverne av båtene bor, og om det har blitt flere brudd på leveringsplikten enn det vi hadde før.

Jeg synes Stortinget har krav på å få svar på slike spørsmål, når vi da tross alt har hatt denne ordningen for havfiskeflåten en tid. Mer kan det ikke haste med å få innført denne ordningen for kystflåten, når uroen – i hvert fall i Nord-Norge – tross alt er så stor når det gjelder dette.

Statsråd Otto Gregussen: Jeg kan forsikre at det ikke fins ferdige løsninger på hvordan dette skal være. Jeg har personlig tilbrakt hele mitt yrkesaktive liv i fiskerinæringen, og jeg kommer til å tilbringe resten der også. Og jeg må si at jeg ikke vet hvordan vi skal få dette til å fungere på en måte som er god, som er konstruktiv, som er rettferdig, som sikrer ressursforvaltningen, og som sikrer en fornuftig geografisk fordeling – rett og slett fordi det fins så forskjellige båter og så forskjellige hensyn som skal ivaretas.

Så påpeker representanten Lund at det skjer veldig mange endringer i fiskerinæringen, at livssituasjonen til mannskapet endres, at leveringsplikten ikke oppfylles, og en rekke andre ting. Men jeg tror det ville være helt umulig å gjennomføre en analyse hvor enhver endring i fiskerinæringen skal henføres til at man har innført en enhetskvoteordning. Enhetskvoteordningen har stort sett hatt som konsekvens at man i deler av havfiskeflåten har fått færre fartøy og høyere lønnsomhet. Dette har vært positivt for dem som har fått det til. Derfor ønsker også kystfiskeflåten å få tilgang på denne typen virkemidler.

Olav Gunnar Ballo (SV): Det er et uttrykk som heter at der det ikke er mer å hente, vil selv keiseren ha tapt sin rett. Jeg vil derfor tilbake til det spørsmålet jeg hadde i stad.

Jeg vil ikke påberope meg å være noen ekspert på dette området, men jeg oppfatter det jo slik at dersom torsken

i Barentshavet skulle gå tapt som ressurs, står det svært ille til. Og ut fra de opplysningene som bl.a. Naturvernforbundet her kommer med omkring situasjonen slik den er i øyeblikket, kan det jo virke som om vi står overfor en svært dramatisk situasjon. Når det gjelder de tallene som jeg har fått, vises det jo også til forskningsrapporter som allerede eksisterer, bl.a. fra lofotfisket. Når fiskeriministeren svarer at det i løpet av mai vil foreligge en vurdering av bestanden ut fra havforskernes anbefalinger, og at han vil vente til da, betyr det at fiskeriministeren så langt stiller seg spørrende til at bestanden er i fare, og at det er en dramatisk situasjon, eller erkjenner fiskeriministeren den situasjonen og vil kunne forskuttere at tiltak vil være nødvendig i form av reforhandling når man kommer så langt?

Statsråd Otto Gregussen: Som jeg sa, er jeg fullt oppmerksom på den bekymring som mange har over situasjonen for torskebestanden i Barentshavet. Jeg er spørrende til opplysningene, men jeg er ikke avvisende til at dette kan medføre riktighet. Men jeg mener at det ville være fullstendig uansvarlig om man fravek det systemet som man har, om at enhver forskningsrapport, enhver tilråding fra forskerne, skal behandles av den rådgivende komite i Det internasjonale råd for havforskning. Dette er et organ som er utpekt og betalt av statene for å utføre nettopp denne funksjonen. Hva som kommer ut av denne vurderingen, vet man ikke, men det er først når denne vurderingen foreligger, at vi har et solid og tilstrekkelig faglig grunnlag for å kunne vurdere om det er grunnlag for tiltak. Det jeg kan forsikre om, er at når slike opplysninger foreligger, skal man agere i forhold til dette på en ansvarlig måte.

Presidenten: Replikkordskiftet er dermed avsluttet. Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 3. (Votering, se side 446)

Etter at det var ringt til votering i 5 minutter, sa **presidenten:** Odelstinget skal da votere i sakene nr. 1-3.

Votering i sak nr. 1

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v

om garantistillelse fra Statoil ASA ved emisjon og salg av statens aksjer

§ 1

Ved emisjon (kapitalforhøyelse) eller salg av statens aksjer i Statoil ASA kan selskapet med samtykke av Kongen stille nødvendige garantier i forbindelse med emisjonen eller salget, herunder avgi skadesløserklæring for krav som følge av uriktige, villedende eller mangelfulle opplysninger i de prospekter som benyttes ved fremsettelse av tilbudet om å tegne eller kjøpe aksjer i selskapet. Slike garantier skal fastsette en beløpsmessig grense for selskapets ansvar, på hvilket tidspunkt garanti-

en bortfaller og angi andre bestemmelser om omfanget av selskapets ansvar.

§ 2

Krav etter garantier avgitt i medhold av § 1 kan gjøres gjeldende mot Statoil ASA uten hinder av ellers gjeldende selskaps- og verdipapirrettslige prinsipper og regler.

§ 3

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Presidenten: Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti har varslet at de vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 59 mot 10 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 21.44.05)

Presidenten: Det votes over lovens overskrift og loven i sin helhet.

Presidenten antar at Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti også her ønsker å stemme imot.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes med 59 mot 10 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 21.44.33)

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 2

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v

om endringer i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet (forvalterordning for statens direkte økonomiske engasjement)

I

I lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet gjøres følgende endringer: Nytt kapittel 11 skal lyde:

Kapittel 11 Forvalterordning for statens direkte økonomiske engasjement

§ 11-1 Statens deltakelse i petroleumsvirksomhet

Staten deltar i petroleumsvirksomhet etter denne lov ved at staten forbeholder seg en fastsatt andel i tillatelse gitt i medhold av denne lov og i det interessentskap som opprettes ved samarbeidsavtale i henhold til tillatelsen.

Kongen kan bestemme at staten skal delta i virksomhet etter loven her på annen måte enn nevnt i første ledd, og at staten skal delta i annen virksomhet som har tilknytning til virksomhet etter loven her. I så fall gjelder

bestemmelsene i kapitlet her tilsvarende så langt de passer, med mindre annet er særskilt fastsatt av Kongen.

§ 11-2 Forvalterselskapet

De forretningsmessige forhold vedrørende deltakerandeler som staten eier eller forbeholder seg, skal ivaretas av et aksjeselskap som eies av staten alene.

Selskapet skal være rettighetshaver for de deltakerandeler det forvalter på vegne av staten. I det enkelte interessentskap skal selskapet ha rettigheter og plikter som deltaker i henhold til samarbeidsavtalen og for øvrig ha rettigheter og plikter som rettighetshaver etter regler gitt i eller i medhold av loven her med tilhørende forskrifter.

De inntekter forvaltningen av deltakerandelene gir, tilhører staten. De driftskostnader, investeringer og andre utgifter som belastes eller gjelder forvaltningen av deltakerandelene, dekkes ved bevilgninger fra staten. Selskapet skal føre særskilt regnskap for inntekter og utgifter som gjelder deltakerandelene.

Midler til driften av selskapet bevilges av staten.

§ 11-3 Statens ansvar for selskapet

Staten er direkte ansvarlig for de forpliktelser selskapet pådrar seg ved kontrakt eller på annen måte. Krav mot staten skal rettes til selskapet.

Konkurs og gjeldsforhandling etter lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs (konkursloven) kan ikke åpnes i selskapet. Reglene om oppløsning og avvikling etter lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak (statsforetaksloven) kapittel 10 gjelder så langt de passer.

§ 11-4 Låneopptak m.v.

Selskapet kan ikke oppta lån eller stille sikkerhet uten Stortingets samtykke.

§ 11-5 Forholdet til aksjelovgivningen

Selskapet er undergitt lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven), herunder bestemmelsene om statsaksjeselskaper, med mindre annet følger av loven her.

§ 11-6 Styrets oppgaver

Styret skal sørge for at deltakerandelene blir undergitt forsvarlig forvaltning i samsvar med forretningsmessige prinsipper og fastsatte bevilgninger og fullmakter til selskapet og den virksomhet det forvalter. Styret skal også vurdere sammensetningen av porteføljen av deltakerandeler og eventuelt fremme forslag til generalforsamlingen om mulige endringer.

Styret kan engasjere forretningsførere til å utføre forvalteroppgavene i det enkelte interessentskap. Styret kan også engasjere særskilte forretningsførere for avgrensede forretningsområder. Styret skal sørge for tilfredsstillende tilsyn med utførelsen av de arbeidsoppgaver som overlates til forretningsførere.

§ 11-7 Styrets foreleggelsesplikt

Styret skal forelegge følgende saker for generalforsamlingen:

- a) planer for kommende år, samt perspektiver på mellomlang sikt og vesentlige endringer i noen av disse,
- b) planer om prosjekter av vesentlig betydning for statens deltakelse i virksomhet etter loven her,
- c) hovedtrekk i budsjetter for kommende år,
- d) prinsipper for engasjement av forretningsførere,
- e) årsberetning og årsregnskap for statens deltakerandeler som nevnt i § 11-8.

Styret skal i tillegg forelegge for generalforsamlingen alle saker som må antas å ha prinsipielle eller politiske sider av betydning eller som kan få vesentlige samfunnsøkonomiske eller samfunnsmessige virkninger.

Dersom styringskomiteen i et interessentskap skal avgjøre en sak som omfattes av særlige stemmereglene med rett for selskapet til å avgi stemme etter vedtak i generalforsamling, skal styret forelegge saken for generalforsamlingen før selskapet avgir stemme i saken. Har styringskomiteen fattet vedtak som vil være i strid med vilkår og krav i tillatelsen som gjelder statens utvinningspolitikk eller finansielle interesser, skal styret forelegge saken for generalforsamlingen.

Styret skal underrette departementet om saker som etter første til tredje ledd skal forelegges generalforsamlingen, og kreve at denne blir innkalt. Generalforsamlingen avgjør om den vil ta styrets fremlegg etter paragrafen her til etterretning eller godkjenne eller endre det.

Styret kan treffe vedtak i saker som omfattes av paragrafen her dersom det ikke har vært mulig å forelegge saken for generalforsamlingen på forhånd. Generalforsamlingen skal straks underrettes om slikt vedtak.

§ 11-8 Årsberetning og årsregnskap

Styret skal avlegge regnskap for inntekter og utgifter som gjelder statens deltakerandeler. Styret skal også avgi årsberetning med oversikt over de deltakerandeler selskapet forvalter med tilhørende ressursregnskap.

§ 11-9 Forholdet til forvaltningslovens bestemmelser m.v.

Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) og lov 19. juni 1970 nr. 69 om offentlighet i forvaltningen (offentlighetsloven) gjelder ikke for selskapet.

§ 11-10 Instruks. Utfyllende bestemmelser

Departementet kan fastsette instruks for selskapets utførelse av forvalteroppgaven etter loven her, herunder fastsette regler om tillitsvalgte og ansattes taushetsplikt.

Kongen kan ved enkeltvedtak eller forskrift fastsette bestemmelser til gjennomføring, utfylling og avgrensning av bestemmelsene i dette kapitlet.

Någjeldende kapittel 11 blir nytt kapittel 12.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan fastsette overgangsbestemmelser.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes enstemmig.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes enstemmig.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 3

Presidenten: Under debatten har Jon Lilletun satt fram et forslag på vegne av Kristelig Folkeparti og Senterpartiet. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen om å gjennomføre en grundig evaluering av gjeldende ordning med enhetskvoter. Konsekvenser i forhold til vedtatte mål for fiskeripolitikk og bosetting må legges fram for Stortinget før en eventuell utvidelse av ordningen med enhetskvoter til å gjelde for båter under 28 meter.»

Dette forslaget blir i samsvar med forretningsordenens §30 fjerde ledd å sende Stortinget.

Komiteen hadde innstillet til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v
om endring i lov 3. juni 1983 nr. 40 om
saltvannsfiske m.v. (spesielle kvoteordninger)

I

I lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. gjøres følgende endring:

§ 5 a første og annet ledd skal lyde:

Som et ledd i en tilpasning av den konsesjonsbelagte trål- og ringnotflåte, kan totalkvoten for vedkommende gruppe deles i et antall like kvoter (enhetskvoter), som

kan være større enn antall deltagende fartøy i vedkommende fartøygruppe. Enhetskvoten kan fordeles ulikt mellom de deltagende fartøy innenfor gruppen. *Innenfor rammen av totalkvoten for vedkommende gruppe, kan det også fastsettes andre former for spesielle kvoteordninger som innebærer at kvotene fordeles ulikt mellom de deltagende fartøy, herunder ordninger som bytte av kvoter.*

Første ledd gjelder tilsvarende for *andre fartøy som deltar i grupper som er underlagt adgangsbegrensning.*

II

Denne lov trer i kraft straks.

Presidenten: Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti har varslet at de ønsker å stemme imot.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling bifaltes med 48 mot 22 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 21.45.57)

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

Presidenten antar at Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti også her vil stemme imot.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet bifaltes med 46 mot 22 stemmer. (Voteringsutskrift kl. 21.46.27)

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 4

Referat

Presidenten: Det foreligger ikke noe referat.

Møtet hevet kl. 21.50.
